

Kdo si skutečně přisvojuje pravomoci?

Týdenník EURO věnoval na přelomu loňského a letošního roku pozornost problému Národního parku Šumava v diskusi, publikované v rubrice Hyde park. Měl jsem tu čest, že jsem byl jedním z jejích účastníků prostřednictvím článku Jaký je veřejný zájem? (EURO 7/2008). Snažil jsem se v něm vysvětlit, jak složité a zároveň nezbytné je definovat veřejný zájem na území Šumavy. Připomněl jsem, že v současné době jediné právní normy, podle kterých Národní park funguje, tedy zákon 114/92 o ochraně přírody a krajiny a nařízení vlády 163/91, kterým byl Národní park zřízen, výslovně říkají, že cílem zřízení parku je přísná ochrana volně žijících živočichů, planě rostoucích rostlin a zachování typického vzhledu krajiny. Upozornil jsem na to, že současné směřování Správy parku k takzvané divočině na co možná největším území Šumavy, které má za bezprostřední následek stovky hektarů suchého lesa, je s tímto cílem v přímém rozporu.

Snažil jsem se ve svém článku a stále se snažím o to, aby bylo konečně na Šumavě rozhodnuto, jaký je skutečný veřejný zájem. Jsem přesvědčen, že jediným orgánem, který to může učinit, je vláda České republiky, která svým nařízením Národní park Šumava zřídila. Jedině ona může rozhodnout o tom, zda se na Šumavě bude hospodařit způsobem aktivní ochrany lesa, jak to prosazují šumavští lesníci a místní obce, nebo zda bude velká část Šumavy přeměněna na divočinu, jak to prosazují ekologové spolu se Správou parku. Mým cílem je, aby toto závažné rozhodnutí neměla v rukou pouze uzavřená skupinka takzvaných ochránců přírody nebo ekologů v čele s aktivisty Hnutí Duha. Ze všech sil se budu snažit o to, aby rozhodování o Šumavě probíhalo demokratickým způsobem, tedy aby se na něm podílely všechny stupně samosprávy, počínaje zastupitelstvy obcí a konče vládou.

Na můj článek zareagovala ve stejné rubrice Magda Jonášová článkem Veřejný či soukromý zájem? s podtitulkem Národní park Šumava: Hejtman Jan Zahradník si přisvojuje pravomoci, které mu nepřísluší (EURO 10/2008). Myslím si, že paní Jonášová bohužel podstatu mého článku nepochopila a tak se uchýlila k tradičním argumentům mých oponentů z řad ekologů, obviňujících mne z nevědeckosti, z ignorace jejich názorů, které samozřejmě považují za vědecké a tedy a priori jediné správné, a v neposlední řadě z temného spojení s dřevařskými společnostmi a propagátory megalomanských projektů.

Paní Jonášová píše v závěru svého článku, že mé působení ve věci Šumavy jí nepřipomíná jednání zvoleného člověka placeného z veřejných peněz a zdá se jí neslučitelné s funkcí hejtmana, kterou druhé volební období zastávám. Nuže paní Jonášová, tady je každá rada drahá. Mé názory na Šumavu jsem vždy jasně deklaroval a vyjádřil ve volebních programech, se kterými jsem v čele kandidátky ODS dvakrát vyhrál krajské volby. Na mých názorech nemám co měnit a proto budou součástí volebního programu, se kterým půjdeme do krajských voleb letos na podzim. I v těchto volbách budou moci občané zvažovat, jaký je veřejný zájem na Šumavě.

Jan Zahradník
hejtman Jihočeského kraje